

F. t. l. om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

markedsnævn og om deres opgaver til de nugældende bestemmelser. Formuleringen indebærer, at der pr. 1. oktober 1970 i stedet for de nuværende 29 nævn oprettes 14 nævn svarende til de pr. 1. april 1970 oprettede 13 større amtskommuner og hovedstadsområdet, der omfatter Københavns amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner. Der henvises herom nærmere til indstillingen i bilag 1.

Til § 9.

Den foreslåede sammensætning af arbejdsmarkedsnævnene svarer i princippet til den nugældende. På grund af udvidelsen af det geografiske område, nævnene skal dække, er det dog fundet formålstjenligt at udvide antallet af nævnsmedlemmer. Det foreslås derfor, at antallet af repræsentanter for arbejdsgivere, lønmodtagere og kommuner udvides fra de nuværende 3 til fremtidig at være 5 fra hver side. Det forudsættes, at hele amtskommunens geografiske område repræsenteres i rimeligt omfang. For at skabe den fornødne koordinering til den sociale forvaltning foreslås det, at to af de kommunale repræsentanter tillige bør være medlemmer af de to nye amts sociale organer, der på grundlag af socialreformkommissionens betænkning er foreslået oprettet, nemlig henholdsvis sundheds- og socialudvalget og revaliderings- og pensionsnævnet. Da revaliderings- og pensionsnævnene næppe vil være nedsat ved første udpegning af medlemmer til arbejdsmarkedsnævnene, forudsættes koordineringen til dette sociale område imødekommet på anden tilsvarende måde. For Københavnsområdet forudsættes ligeledes tilsvarende personsammenfald tilstræbt.

For de medlemmer af nævnet, der repræsenterer arbejdsmarkedets parter og kommunerne, er proceduren foreslået ændret, således at de ikke som hidtil beskikkes af arbejdsministeren efter indstilling, men udpeges direkte af organisationerne, henholdsvis de kommunale myndigheder.

Som det er tilsigtet også efter de gældende regler, hvorefter det principielt er amtmanden, der er formand for nævnet, skal formanden og dennes suppleant efter forslaget st. 3 til enhver tid være en person, der er neutral i forhold til de i nævnet repræsenterede interesser. Et sådant neutralitetsprincip er karakteristisk — og har vist sig betydningsfuldt — for fællesorganer af forskellig art inden for arbejdsmarkedets områder. Som konsekvens af bestemmelsen må arbejdsministeren tilbagekalde beskikkelsen, såfremt formanden eller suppleanten ikke mere opfylder betingelsen.

For så vidt angår arbejdsformidlingschefens medlemskab af nævnet, vil den situation, at der i en

overgangsperiode kan bestå flere arbejdsformidlingskontorer i et amt, nødvendigvis en afgørelse af, hvilken arbejdsformidlingschef der skal indtræde som medlem af nævnet. Forslag herom er fremsat i § 107, stk. 2.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til lovens § 4, stk. 1, alene med den redaktionelle ændring, der følger af oprettelsen af et landsarbejdsnævn.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer med de nedenfor nævnte og i øvrigt redaktionelle ændringer til bestemmelserne i lovens § 2, stk. 10-12.

Medens lovens § 2, stk. 12, foreskriver, at arbejdsdirektøren godkender de enkelte arbejdsformidlingskontorers budgetter, stilles der nu i lovforslagets § 11, stk. 1, forslag om, at arbejdsministeren godkender arbejdsformidlingens samlede budgetter. Det er herved tilkendegivet, at statens andel af udgifterne fremtidig vil indgå under arbejdsministeriets budgetramme. Det er dog tanken fortsat at betragte udgifterne ved de mobilitetsfremmende ydelser, jfr. §§ 14-19, som lovbundne udgifter uden for budgetrammen.

Bestemmelsen i lovforslagets § 11, stk. 2, 1. pkt., hvorefter staten afholder tre fjerdedel af udgifterne ved arbejdsformidlingen, er uforandret i forhold til lovens § 2, stk. 11, 1. pkt.

Bestemmelserne i lovforslagets § 11, stk. 2, 2. pkt., om afholdelse af den kommunale fjerdedel af udgifterne, svarer til bestemmelserne i lovens § 2, stk. 10, idet der dog nu er stillet forslag om en mere rimelig fordeling kommunerne imellem. Uden for Københavnsområdet bærer den købstadkommune, hvori arbejdsformidlingskontoret er beliggende, halvdelen af den kommunale andel af udgifterne, medens den anden halvdel fordeles på de øvrige kommuner i kontorets område. Efter forslaget betales hele den kommunale andel af amtsrådet, hvilket er fundet rimeligt under hensyn til, at amtskommunen efter 1. april 1970 omfatter alle kommunerne i amtet, også de tidligere købstadkommuner. For Københavnsområdets vedkommende fordeles den kommunale andel af udgifterne efter loven mellem kommunerne i Københavns amtsrådsreds samt Københavns og Frederiksberg kommuner. Dette foreslås ændret til fordeling mellem Københavns amtsråd, Københavns og Frederiksberg kommuner. Samtidig stilles der forslag om, at fordelingsgrundlaget, der ifølge loven er folketallene ved den senest afholdte almindelige folketælling, ændres til de folketal, der fore-